

עת"א 4953/02/16 - עימאד אגבאריה נגד ועדת השחרורים - בית סוהר כרמל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 4953-02-16 אגבאריה(אסיר) נ' ועדת השחרורים - בית סוהר כרמל ואח'

בפני כב' השופט יוסף אלרון, נשיא [אב"ד]

כב' השופט יחיאל ליפשיץ

כב' השופטת אורית וינשטיין

העותר עימאד אגבאריה

נגד

המשיבים 1.ועדת השחרורים - בית סוהר כרמל

2.שירות בתי הסוהר

פסק דין

בפנינו עתירת אסיר לפי סעיף 62א' לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב - 1971, ובה נתבקשנו לבחון בשנית את החלטת ועדת השחרורים מיום 17/1/2016, ולהורות על שחרורו של העותר.

זהו מאסרו הראשון של העותר למשך 24 חודשים, לאחר שהורשע בגין שלושה תיקים פליליים בעבירות רכוש, שכללו התפרצות לבניין שאינו דירה, הפרת הוראה חוקית והתפרצות ביחד עם אחר לחנות.

ביום 17/1/2016 התכנסה ועדת השחרורים לדון בעניינו של העותר, ובתום הדיון החליטה שלא להיעתר לבקשה, בקובעה כדלקמן:

"תכנית רש"א נראית הולמת אך פניה הם לעתיד וסביר להניח שלאחר תקופה ממושכת של טיפול רש"א ופיקוחה, יחול שיפור במצב האסיר אך תפקידה של הוועדה הוא להחליט אם קיימת מסוכנות אצל האסיר בעת שחרורו, לחזור לסורו ולאור האמור לעיל, שוכנענו שקיימת מסוכנות כזו ועל כן אין אנו נעתרים לבקשת האסיר לשחרור מוקדם ודוחים אותה".

ב"כ העותר בנימוקי הערעור ובטיעוניה בפנינו ציינה כי עיון בהחלטת הוועדה מעלה קושי להבין מדוע הגיעה הוועדה למסקנה כי אין להורות על שחרורו המוקדם של העותר. הודגש כי זהו מאסרו הראשון של העותר אשר מרצה את עונשו כאסיר עבודה ללא בעיות משמעת או התנהגות.

צוין, כי בניגוד לקביעת הוועדה כי העותר לא הודה, הרי שהן בבית המשפט קמא והן בדו"ח הסוציאלי בעניינו, הודה העותר במעשיו והתחרט עליהם.

עוד טענה ב"כ העותר כי עיקר החלטת הועדה נשענת על התסקיר שהוגש בעניינו של העותר לבית המשפט קמא בטרם גזר הדין, וכי תסקיר זה כבר איננו רלוונטי לדיון בפני ועדת השחרורים שכן העותר כבר החל בדרך טיפולית מסוימת בין כתלי הכלא. באשר למידת שיתוף הפעולה של העותר בקבוצות הטיפוליות, הדגישה באת כוחו כי העותר שובץ לקבוצות טיפול בשפה העברית ולכן גילה קשיי שפה ואין לזקוף את הדבר לחובתו.

משכך, ובהינתן שהועדה ציינה כי התכנית השיקומית שהוגשה בעניינו היא הולמת, יש לקבל את העתירה ולהורות על שחרור המוקדם של העותר.

מנגד, הדגיש בא כח המשיבה כי העותר אמנם מרצה מאסר ראשון, אולם מדובר בצירוף של מספר כתבי אישום, בעבירות שונות של פריצה, גניבה, איומים, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית במהלך השנים 2013 ו-2014. נטען כי עברו הפלילי של העותר והעובדה כי נעשה צירוף של מספר תיקים, מעידים כי המדובר בעותר שמסוכנותו גבוהה. בנוסף, ציין ב"כ המשיבה כי העותר השלים תהליך טיפולי ראשוני בלבד, השתתפותו בקבוצות היתה מועטה והוא שיתף פעולה באופן מוגבל.

במכלול הנסיבות, נטען כי לא ניתן לומר שהחלטת הועדה היתה לא נכונה ויש להורות על דחיית העתירה.

דין:

כידוע, ועדת שחרורים לא תורה על שחרור מוקדם של אסיר, אלא אם שוכנעה כי האסיר מבקש השחרור "ראוי לשחרור", וכן כי "שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור", בהתאם לסעיף 3 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001.

סעיף 9 לחוק הנ"ל מונה את השיקולים אותם על ועדת השחרורים לשקול, שעה שהיא בוחנת את השאלה האם אסיר ראוי לשחרור מוקדם.

עיינו עיין היטב בעתירה שבפנינו ובבסיס נימוקיה כפי שעלה בהרחבה מטיעוני באת כוחו ואנו סבורים כי ועדת השחרורים שדנה בעניינו, הניחה את כובד המשקל על רכיב המסוכנות, ואין בה התייחסות של ממש לרכיב השני שבסעיף 3 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001, "כי האסיר ראוי לשחרור".

אכן, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון כי את שאלת הסיכון הנשקף מהאסיר לביטחון הציבור, יש לראות כשיקול המרכזי שעל ועדת השחרורים לשקול, בבואה לדון בשחרורו המוקדם של האסיר (ראו, למשל, רע"ב 3326/00 **עדני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.6.2000)).

עם זאת, עיון בהחלטת הועדה מעלה כי גם מסוכנותו של העותר לשלום הציבור נבחנה בעיקר על סמך תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו בשלב גזר הדין בבית המשפט קמא, וזאת בטרם החל לרצות את מאסרו ובטרם השתתף בהליך

טיפול כלשהו.

מן העבר השני, לא ניתן להתעלם מכך שהעותר מרצה את מאסרו הראשון, כאסיר עבודה, ללא בעיות משמעת או בעיות התנהגות, כי אכן כדברי באת כוחו, העותר הודה והתחרט על מעשיו, הן בפני בית המשפט קמא והן בפני גורמי הטיפול בכלא, כעולה מהדו"ח הסוציאלי בעניינו.

בנוסף, וחרף קשיי השפה, השתלב העותר בקבוצות טיפול בין כתלי הכלא ואף תכנית רש"א שהוגשה בעניינו נראית הולמת, כפי שגם קבעה הועדה בהחלטתה.

במכלול הנסיבות האמורות החלטנו לקבל את העתירה ולהורות על שחרורו המוקדם של העותר ממאסרו.

עניינו של העותר יידון שוב על ידי ועדת השחרורים, בכל הנוגע לתנאי שחרורו, כפי שתמצא לנכון.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק פסק הדין לבאי כח הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשע"ו, 21 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

א. וינשטיין, שופטת

י. ליפשיץ, שופט

**י. אלרון - נשיא
[אב"ד]**

אתי עטיאס